

Cesty a Čile

ČÍSLO
3.

ROČNÍK VI.

15. února 1928.

OBSAH:

Mozek a duše.
Bůh a lidstvo.
Obrázky z amerických škol.
Meditace.
Světla a stíny.
Ze Svobodného bratrství.
Důležitá upozornění.
Týdenní kalendář SB.
Literatura.

„UNITARIA“, PRAHA I., KARLOVA 8.
Knihkupectví a nakladatelství Svobodného bratrství.

Cesty a cíle vycházejí 1. a 15. každého měsíce. Za redakci odpovídá N. F. Čapek. Redakce a správa v Praze I., Karlova 8. (Unitaria). Jednotlivá čísla po 80 hal. Celoroční předplatné Kč 16.—, pololetně Kč 8.—. Kdo podrží ukázkové číslo, je považován za odběratele. — Účet pošt. úř. šek. 21321. — Telefon č. 20121. — Novinová sazba povolena řed. pošt a telegrafů v Praze č. 238.133-VI-22.

Literatura.

V. V. Stratonov: Astronomie. Český překlad upravil Dr. Boh. Mašek. Sešit 14., 15., 16., 17., 18. a 19. vyšel v nakladatelství B. Kočího v Praze I., Masarykovo nábreží 14. Cena Kč 7·80.

Světová literatura nemá díla, jež by se mohlo stavěti po bok Stratonově Astronomii, která dovede způsobem nevyrovnatelně poutavým přiblížit a zpřístupnit nejprostšímu čtenáři i nejobtížnější problémy hvězdářské. Je to dílo drahé stejně laikům, jež poučuje věrně, důkladně a při tom bez namáhání, neboť poutavost je vždy silnější než duševní napětí, jehož vyžaduje — jako učencům, kterým podává ve vzorném a mistrném zpracování i nejnovější objevy kosmické. Znamenité a hojné ilustrace — na celostranných barevných přílohách i mezi textem — znamenitě doplňují zhuštěný obsah.

Jos. Jahoda: Veselé bio. Sbírka podařených historek, podaných jahodovským barvitým slohem, s veselými obrázky Ladovými. Vydal „Melantrich“, Praha. Stran 296, cena Kč 24.—.

Vilém Neubauer: Pilař Ivan. Románek dvou životů z pošumavských hvozdů. Vydal „Melantrich“, Praha. Stran 128, cena Kč 15.—.

Vilém Neubauer: Filosofka Mája. Dívčí románek, který na pokračování vycházel v ženském listu. Knižně vydal „Melantrich“, Praha. Stran 284, cena Kč 20.—.

Charles Garvice: Kyřín osud. Román. Vydal „Melantrich“, Praha. Stran 448, cena Kč 17.—.

Dr. Norbert F. Čapek:

Mozek a duše.

Při svém studiu mozku závidím hvězdářům. Tentýž systém velkoleposti, účelnosti, ohromných koncepcí tvůrčích jako při mozku vidí hvězdář v soustavě hvězdné, jenže má při tom pocit nekonečnosti. Hvězdná soustava počítá s miliony milionů věků — kdežto mozek je takové křehoučké ústrojí! Člověk bestie do něj uhodí, střelí a vše je zničeno. Opravdu vše?

Nedávno jsem na procházce studoval velkolepé květy mrazu na různých oknech nově vystavených domů. Jaká nádhera. Jaká pravidelnost, jaká podoba s ostatním životem v přírodě. Povstaly tak krásné, že by bylo těžko umělci je napodobit — a začne tát, oteplí se a bude po nich? Nebude. To, co je tvořilo, to, co je vždy znovu za stejných podmínek vyvolává, to se neztrácí.

A tak je to i s mozkiem. Kdyby tomu bylo jinak, jak bychom tu museli litovat těch nejlepších mozků. Měly by se změnit v prach zpravidla na vrcholu své výkonnosti? Nikdy. Mozek člověka je nejvelkolepější knihou, ve které jsou pečlivě a podrobně sepsány dějiny vývoje celého lidstva a zároveň dějiny tohoto jednoho člověka. Mozek však pomine, ale ty skutečnosti zůstanou, jejich nejvlastnějším nositelem nebyla hmota — ta byla jen zdáním. Byl to duch a byla to duše a v duši osobnost a všechny její osudy, minulé i budoucí, všechna semínka, která vyrostla v plodech a která dále budou růst a znovu kvést a nové plody přinášet.

Ať tomu, co je trvalou a věčnou naší podstatou a co zůstává i po zničení mozku, ať tomu učení říkáme psychický substrát nebo lidově lidský duch, je to oheň boží, je to záření a chvění, je to vědomí a nadvědomí, je to síla a inteligence, je to láska a zodpovědnost, je to člověk, který se běře k horám věčnosti jako slunce k západu, jen tak, aby jeho západ na jedné straně života byl východem na straně druhé. (Výňatek z přednášky ve velkém sále Slovanského ostrova v neděli 18. prosince 1927.)

Josef Mazzini:

Bůh a lidstvo.

I.

Tři věci jsou svaté: tradice, pokrok, sdružování.

Věřím v mocný hlas boží, jenž po staletí mi předával universální tradici lidstva.

Věřím ve věčný pokrok života v tvorech božích a v pokrok myšlenky i činu, nikoli pouze v lidech minulosti, nýbrž i v lidech budoucnosti.

Věřím ve sdružování, jedinou to metu, jíž dosahujeme, abychom dovršili pokrok.

A vím, že sdružování nemůže přinést dobrého ovoce dříve, dokud se neuplatní mezi svobodnými individualitami, mezi svobodnými národy — schopné uskutečnit své velebné poslání.

Věřím v lidstvo, v němž se nejplněji manifestuje boží myšlenka na zemi.

II.

Povinností každého z vás je využití života, jež Bůh vám dal, zachovati jej a přivést k rozvoji, neboť každý z vás je životu zavázán dluhem práce.

Naše nejdůležitější povinnosti jsou pozitivní. Nestací jen nečiniti bezpráví; je na nás, abychom prokazovali dobro našim bratřím.

Život je láska.

Život je pohyb, snažení, pokrok.

Nemůžete svých práv dosáhnouti jinak, než když uposlechnete příkázání povinnosti.

Původ vašich povinností je v Bohu.

Definice vašich povinností nachází se v Jeho zákoně.

Postupující objevování Jeho zákona a obracení pozornosti k Němu, toť úkol lidstva.

III.

Zákon boží je jeden, právě tak jako Bůh je jeden. Objevujeme jej pouze článek za článkem, část po části.

Pozvednouti se k Bohu je nám možno jediné skrze duše našich spolubližních.

Bůh je v tobě beze vší pochyby, leč právě tak je ve všech lidech této země;

Bůh je v životě všech generací: těch, které byly, které jsou i které mají býti.

Bůh ti dal povšechný názor tvých spolubližních a zároveň tvé vlastní svědomí, aby obojí ti bylo dvěma křídly, na nichž se vznášíš k Němu.

Bůh se tě netáže: cos učinil pro svou duši?, ale: cos učinil pro duše bratří, jež jsem ti svěřil?

Kdekoli člověk trpí pod útlakem bludu, ne-spravedlnosti, tyranství, tam je tvůj bratr.

Proč mluvit o bratrství a přece dovolovati, aby naši bratři byli denně deptáni, snižováni a opovrhováni?

Jestliže blud, omyl, poklesek zahnal tvého bratra do jiného úhlu této země, a jestliže netoužíš a nesnažíš se, pokud ti to tvé síly dovolují, převrátiti tuto neuspořádanost, pak nejsi věren své povinnosti.

Je nám určeno posvátné poslání: snažiti se, abychom všichni byli syny božími a bratřími v Něm.

IV.

Život byl nám tedy dán abychom jej žili pro dobro lidstva.

Nemůžeme, i kdybychom chtěli, odloučiti svůj život od života všeho lidstva; žijeme v něm, jím a pro něj.

Nadešel čas, aby byla vyhlášena pravda, že lidstvo není jenom pouhým tělesem, nuceným nechat se ovládati nějakým jednoduchým zákonem, ale že prvním článkem tohoto zákona je pokrok.

Slovo pokrok, starověku úplně neznámé, bude od této doby posvátným slovem lidstva.

Lidstvo je živým slovem Boha.

Důvěřuj v dobro své věci a v sílu pravdy!

Důvěřuj Bohu!

Buď věřícím a zvítězíš!

K. Hašpl:

Obrázky z amerických škol.

(Dokončení.)

Jedním slovem škola tu není obtíží, ale velkou rodinou, sociálním středem, místem, kde se mnohý student cítí více doma než ve vlastním domově. V každé škole je velký přednáškový sál a dramatická třída pořádá občasná představení. Občas

se tu promítne film nebo se uspořádá školská zábava s tancem. Každá střední škola má svoji hudební kapelu. Nemysleme, že Američané si nedovedou vážit ničeho, kromě „jazz band“; mají pochopení pro krásnou hudbu a studentstvo je vedeno vážit si umělecké stránky hudby na prvním místě.

Profesor a žák jsou tu kamarádi. Mnohdy se mi zdá, že ti hoši nemají ani náležitýho respektu ke svému učiteli, ale není tomu tak. Zde se neprojevuje respekt nějakým patolízalstvím, ale upřímným kamarádstvím a gentlemanstvím.

Jedna z posledních školských zajímavostí je slunná škola. Dosud jsou jen dvě takové instituce ve spojených státech. Jedna je v Minneapolis Minn v severní části Spojených států a druhá je v Berkeley v Calif. Tyto školy byly zřízeny na základě poznání, že dítě prospívá duševně jen tehdy, je-li tělesně úplně normální. Jsou to školy pro děti, které jsou tělesně nevyvinuté a v normální škole zůstávaly pozadu. Děti s nakažlivými nemocemi se nepřijímají, ale jsou tu děti podvyživené, chudokrevné, nervosní, přetučnělé atd. Třídy v této škole jsou velice rozdílné. Tak tu na prvním místě najdete krásnou slunnou ložnici, každé dítě má svoji postel, jsou tu sluneční lázně, speciální kuchyň, květinová síň, učí tu nejlepší odborné učitelky a je tu permanentní doktorka.

Děti přijdou ráno v půl deváté do školy. Každé se převlékne a dostane školní oblek, nic jiného než krátké plavky pro hochy a zvláštní, plavkám podobný oblek pro dívky. Jsou tu děti od 6—12 let. První věcí každého jitra je lékař-

ská prohlídka. Doktorka změří tělesnou teplotu a zaznamená každou změnu na zvláštní tabulku, kterou má připravenou pro každé dítě. V devět hod. začne vyučování. V každé třídě je jen asi 10 dětí, protože práce je více individuální. V deset hod. všechny děti dostanou mléko, pomerančovou šťávu a housku a jdou do slunných lázní. Všechny tu leží na vlněných houních a se všech stran nechají na sebe svítit sluníčko. Mezi tím učitelka povídá pohádky a povídky. V jedenáct hod. se jde do ložnice a hodinu se spí. Každý je v úplné relaxaci a přijde-li někdo do ložnice, nikdo se ani nepohne. Učitelka spí s dětmi. Ve dvanáct hod. se jde k obědu. Před tím však doktorka opět změří teplotu, prohlédne děti a jde se jíst. Děti jsou rozděleny podle skupin. Každá skupina dostává jiné jídlo. Tak některá má jen zeleniny a mléko, jiná luštěniny nebo vejce, jiná ovoce a moučná jídla. Každé dítě potřebuje ke svému vývinu něco zvláštního a proto je o to dbáno. Jen tak jeho tělesná abnormálnost může být překonána. Po obědě zbyde trochu času ke hře a když se trochu vytráví začne opět vyučování, potom tělocvík, potom slunná odpolední lázeň, hodina spaní, opět lékařská prohlídka, odpolední jídlo a v pět hodin se jde domů.

Dítě tu dostává prakticky celé jídlo. Domů se pošlou pokyny rodičům, takže je mezi školou a domovem náležitá spolupráce. Za každé dítě se platí 20 doll., ovšem jen ti platí, kteří mohou. Každé dítě, jehož rodiče jsou chudí, dostává všechno zdarma. Mnohé dítě, které před tím bylo pozadu a abnormální, vrátilo se do nor-

mální školy zdravé a schopné vyvinoutí své duševní potence. Tím způsobem mnohý talent, který by se byl pohřbil během školních povinností je vzpružen, dítě se vyvine tělesně a tím připraví základnu zdravým duševním projevům.

Člověk tu vzpomíná na naše dítě, nestačí však naříkat. Musejí se sehnat ty nejlepší příklady a plány a potom proboujet našemu dítěti lepší budoucnost. Člověk se těší jen jedinou nadějí — že všechno je možné.

Aby však obrázek o amerických školách byl jen poněkud úplnější člověk musí poukázat také na stinné stránky. Nikdy si nemysleme, že zde nejsou žádné problémy, překážky a těžkosti. Amerika není ráj, je to jen země lidských bytostí s lidskými závadami, vedle lidských předností.

Co tu říkám o amerických školách, říkám vlastně jen o Kalifornských a v tom je celý háček. Zdejší školy nejsou centralisované. Není jednotného systému, podle kterého by školy byly řízeny. V čsl. republice má stát centrální dozor a proto jedno gymnasium na severu je na stejné úrovni se stejnou institucí na jihu. Zde však školství je většinou městská záležitost. Město má centrální dozor, stát má jen všeobecné požadavky. Jen v několika státech školství je úplně pod státním dozorem. Tím však se stává, že ne všechny školy mají stejnou úroveň. Školy v Kalifornii, podle poslední statistiky jsou na vysoké úrovni, protože zde jsou města bohatá. Když pak se vezme podobná škola ve střední části Spojených států, tu se nemůže říci, že takové školy jsou lepší než naše

české. Student, který vychodí takovou „High school“ nezná ani tolik jako náš žák z měšťanské školy a po praktické stránce nemůže se nijak chlubit, že je náležitě vzdělán. Totéž platí i o universitách. Některé diplomy z universit se úplně zamítají na universitách vysoké úrovně a tím vzniká celá řada obtíží. Na jedné straně centralisace má své nevýhody, iniciativa se zanedbává, na druhé straně má své výhody, že každý dostane alespoň jistý základ..

Jak i z jiných hledisek vidím, pořád se jen přesvědčuji, že se máme ještě mnoho učit od Ameriky, ale Amerika se ještě všechno nenaučila od nás. Amerika má svoje přednosti, taktéž i my máme svoje a zdá se mi, že je jen jedna cesta možná a účinná; sebrat všude to nejlepší a všude to zavést.

Slyšeti jemný hlas svědomí v hlomozu všedního hádání, smlouvání a prospěchářství, zahlédnouti visi pravdy skrze mlhu věroučných článků, míti porozumění pro všechno a přece se přidržovati toho, co je dobré, žízni po právu a spravedlnosti, vyzařovati dobrou vůli a ducha geniálního přátelství, ctíti lidskou osobnost, vzdávati úctu všem cenným věcem života podle výše jejich hodnoty, žítí život služby a obětavosti aniž bychom toužili po mučednictví, zůstat klidným uprostřed městského ruchu a shonu, čeliti vesmíru bez bázně a neúcty, a opustiti tento svět o něco lepší, než jak jsme se s ním setkali při našem příchodu — toť jsou některé naše vyšší aspirace, některé z mnoha našich duchovních ambicí, které se snažíme převést do zvyklostí našeho denního života.

David Rhys Williams.

Medítace.

Tobě, všemocný zdroji Síly a Lásky v nás, kterýž jsi totožný s Mocí, udržující miliony světů — Tobě, Nekonečný a v každé buňce našeho těla vtělený — Tobě žalujeme na sebe, jak jsme si vytvořili celou soustavu lží a pověr o sobě a o Tobě, jak jsme ze síly učinili slabost a z lásky nenávisť, jak jsme radost zaplašili svými zamilovanými smutky a nářky - - -

A nyní se k sobě a k Tobě vracíme u vědomí, že z našich předsudků a starých sugescí a pověr je všechna naše zhouba, ale z Tebe, kterýž v nás trůníš, je všechna naše spása a schopnost znovu začít, znovu se duševně zrodit, se přeorientovat a položit základy k životu vítěznému a radostnému.

Chceme býti zbožní vnitřním vyrovnaním sami se sebou, zbožní klidem a úsměvy na tváři, zbožní přátelskými službami svým bližním a zvláště svým nejbližším.

Kéž světlo rozumu i vnitřního osvětlení vede nás až k plnému vítězství a k věčnému mládí tvůrčího života.

Světla a stíny.

O výchově k odvaze promluvil známý psycholog Dr. A. Adler na pedagogické konferenci v Locarnu. Příčinou toho, že se většině lidí nedostává odvahy, je stísněnost, vyvolaná vlastním domněním o méněcennosti. Tuto stísněnost lze odstraňovati správnou výchovou dítek : buzením vědomí o vlastní hodnotě, radosti z činů dosažených vlastní vůlí. Soustavu odměn a trestů Dr. Adler zavrhuje. Tedy to, co v SB. od počátku hlásáme a praktikujeme.

*

Šavlemi má býti opět opatřena naše bezpečnostní stráž. Anglie je mnohem větší země a v Americe jsou bezpečnostní poměry mnohdy daleko horší než u nás a přece tam neuznali praktickou potřebu zavedení šavlí. Policista je především přítelem občanstva a rozhodně mu nemá býti na postrach a na zločince šavle „neplatí“.

*

Radiové vlny, proměněné ve vlny zvukné, předváděl v Paříži Rus Terepin na sensačním koncertu bez hudebníků. Tímto vynálezem lze vyluzovati i čtvrttóny a dokonce i menší tónové zlomky s tisíci barevných odstínů tónu, znamená to tudíž neslýchaný rozvoj hudebního umění.

*

„Základní otázky, jimž konference pro sjednocení církví v Lausanne věnovala hlavní část svých citů a zájmů, byly : podstata církve, otázka svěcení kněží a smysl a platnost svátostí. Ani nad jednou z těchto otázek se netrápí mysl Kristova. To vše jsou příměsky jednak z pohanských pramenů, jednak vznikly vývojem církevního zřízení.“ — Tuto kritiku Lausannské konference přinesl americký křesťanský týdeník „Christian Century“.

*

Válkami nebylo dosud nic rozhodnuto, co by se nebylo mohlo rozhodnouti bez nich.

*

Generál Grant.

*

Špatné vysvědčení novinám dal mladistvý zločinec William E. Hickmann, který zabil sedmiletou Marii Parkerovou a na soudcovu otázku proč to učinil odvětil, že chtěl, aby o něm noviny psaly.

O titulování a nevhodných, nedemokratických pozdravech napsal několik pěkných myšlenek Karel Čapek. Vytýká Čechům jejich rukulibání, nejuctivější poklony, slovutnosti a pod. Při oslovení bojíme se jisté osoby nazvatí jejich jménem a raději používáme těch nejnesmyslnějších titulatur. Paní vrchní správní radová, pane velkostatkáři, — to jsou hrubé germanismy, neboť kromě nás a Němců žádný jiný národ tak neoslovuje, ani Francouzové, kteří jsou pokládáni za nejzdvořilejší národ. To, co po této stránce provádíme není zdvořilost, ale servilnost a zhusta i patolízalství. Dále se Čapek přimlouvá, aby se alespoň ve školách dbalo toho, aby tento zlozvyk byl odstraněn, ježto dospěli se už nepřeorientují. V „Cestách a cílech“ jsme již často upozorňovali na tuto stinnou stránku českého charakteru a ve svých výchovných snahách to stále zdůrazňujeme.

*

Redaktor Bauer projevuje v „Národním Osvobození“ svou nespokojenost nad tím, jak se v otázce reformy školské správy zachovaly naše národní církve. Práví, že se tu opakuje historie kongruy. Ve vládních kruzích prý převládá názor, že vládní koalice nastrká do školních úřadů všechny církve a ty se prý budou držet za šosy. Bauer to klasifikuje jako kupčení se zásadami a umlčování zbytků pokrokového svědomí. — Svobodné bratrství prohlásilo v tom směru své rozhodně odmítavé stanovisko.

*

„Dnešní naše nekatolické církve nejsou vedeny velkou a silnou náboženskou myšlenkou, nýbrž utápějí se v drobných starostech o zájmy a prospěch církve a zapominají na svůj úkol duchovní. Jde dnes o určité politické, mocenské zájmy a k tomu cíli se zneužívá i náboženství a k tomu cíli se dávají zneužívat i církve. Jde o zachování starých řádů společenských, o zachování panství kapitalismu, této moderní formy mamonisace, jenž je největším nepřítelem opravdového křesťanství: „Nemůžete Bohu sloužit a mamonu!“

Dr. Linhart, profesor nábož. filosofie
na Husově fakultě v Praze.

*

Úmluva s Vatikánem je jistě vhod našim katolíkům, leč přes to si nemohli odpustit, aby ve svém „Pražském večerníku“ nepřinesli tyto poznámky: „Kdyby modus vivendi uzavřel někdo jiný než ministr Beneš, to by jistě nebylo ticho jaké je dnes..“

Na tomto případě vidíme názorně, že v politice nejde tak o to, „co“ se dělá, nýbrž „kdo“ to dělá! — Prošlo vše hladce proto, že dr. Beneš je členem opoziční strany. — Chce-li to někdo nazývatí konkordátem, také nic nevadí. — A není vyloučeno, že nunciovi Marmagáimu bude udělen i československý řád. —“ L. p. 1928.

Z diskuse o pí. Silbertovou: Dr. Rádl v „Křesťanské Revue“: „Učenci sami sobě podkopávají půdu pod nohama, jestliže tyto kousky spiritistické podporují.“ — Prof. Dr. Hans Driesche: „Věřím v pravost a skutečnost fenoménů, kterých jsem byl svědkem. Jdu ještě dále než je zde obvyklé a připouštím i spiritistickou hypotézu.“ — Prof. Driesch je věhlasný učenec. Byl tyto dny hostem filosofické jednoty v Praze a podle „Nár. Osvob.“ vyjádřil se prof. Rádl, že je žádoucí, aby Drieschovy přednášky vedly k obrátu v českém filosofickém myšlení a zvýšily úroveň celého českého myšlenkového života. — Kdo může, ať si to srovná!

Ze Svobodného bratrství.

Praha. Těm, kteří jsou nejméně půl roku přihlášení za členy do Svobodného bratrství, a kteří chtějí jíti v duchovním vývoji dále, nabízíme k vyplnění zvláštní dotazníky, které si mohou vyžádati při přednáškách nebo v Unitarii, Karlova 8.

Kladno. Přednáška br. Čapka o „Přirozené telepathii“ měla veliký úspěch. Místnost byla do posledního místečka naplněna; i za kulisami a v garderobách stáli posluchači a celá řada těch, kdož se dovnitř nedostali byla nucena odejít domů.

Svobodné bratrství na Kladně se slibně vyvíjí.

Nymburk. Po dvou letech přednášel zase jednou br. Čapek v Nymburce za velké účasti posluchačstva. Byl žádán, aby do Nymburka dojížděl častěji. Podaří-li se získati tamní sál na jiný den v týdnu, bude snad možno, aby alespoň jednou za měsíc mohl br. Čapek v Nymburce přednáseti.

Co nejdříve zahájíme práci i na jiných místech. Jsme z mnoha měst o to žádáni, prozatím však pro nával jiné práce nám to není možno.

Důležitá upozornění.

PRVÝ ČAJOVÝ VEČÍREK SB. koná se ve středu 15. února o půl 8. hod. večer ve velkém sále paláce Radio na Vinohradech. Veselý program obstará mládež SB. — Bufet. — Volná zábava.

Půjdu na to s humorem!

Sugescce a hesla Svob. bratrství.

Jsem člověk - kdo je víc?
a potkat člověka - co je víc?

Sugescce a hesla Svob. bratrství.

Otiskujeme dva vzorky nálepek s hesly a sugescemi Svobodného bratrství, které jsme vydali v arších. Jeden arch tvoří 12 nálepek s různými hesly. Každá nálepka je opatřena jiným heslem či sugescí, jsou perforací od sebe jednotlivě odděleny a na zadní straně gumované. Dají se velmi dobře upotřebiti na dopisy, do knih, na sešity, do zápisníků a pod. Jsou velmi levné. 5 archů, t. j. 60 hesel a sugescí prodávají se za Kč 1.—, 25 archů za Kč 5.—.

Členy a příznivce SB. upozorňujeme na naši tiskárnu, jež je naším novým podnikem. Všechny merkantilní práce, jako dopisní papíry, obálky, navštívenky, memoranda, účty, různá oznámení a letáčky, můžete si nechat v ní zhotovovat, čímž zároveň podpoříte vlastní podnik.

Redakční. Napište někdy redakci své dojmy z četby naší literatury i z přednášek, po případě i jiné vhodné náměty, příspěvky a návrhy. I když neuveřejníme, použijeme jinak.

Administrační. „Cesty a cíle“ nejsou podnikem výdělečným. Z každého čísla rozdáme spoustu výtisků. Předplatného použije se jen na „Cesty a cíle“. Kdo z nějakého důvodu nemůže zaslati předplatné, nechť nám dopíše. — Čísla na agitaci jsou v administraci každému k dispozici.

TÝDENNÍ KALENDÁŘ S. B.

12. února: **9·15.** NEDĚLNÍ ŠKOLA SB. ve velkém sále
(*Neděle*) Slovanského ostr. Řídí br. Pražák.
Předmět: Umět se radovat.
- 10·30.** HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB.
ve velkém sále Slovanského ostrova. Čtení z vel-
kých autorů. Hudbu řídí br. Pravoslav Sádlo.
Smyčcové kvarteto: 1. A. Dvořák: Romance z
kvarteta Es dur. 2. J. Haydn: Largo z kvart. G dur
- PŘEDNÁŠKA.** Přednáší dr. N. F. Čapek: Psy-
chické sebeomlazování.
- 15·45.** SHROMÁŽDĚNÍ SB. v *Mikulášském ko-*
stele na Staroměstském nám. — Téma kázání
br. Čapka: Biblický spiritismus.
13. února: **CVIČENÍ ZPĚVU,** Karlova 8. Řídí p. Esop.
(*Pondělí*)
14. února: **19·30.** VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ v paláci Ra-
(*Úterý*) dio na Vinohradech, Fochova tř., velký sál.
Společné zpěvy. Zodpovědění dotazů.
PŘEDNÁŠKA dr. N. F. Čapka: Psychické sebe-
omlazování.
15. února: **14.** PORADY br. Čapka.
(*Středa*) **19·30.** ČAJOVÝ VEČÍREK SB. ve velkém sále
paláce Radio na Vinohradech. Veselý program.
Bufet. Volná zábava.
16. února: **SCHŮZE UČITELŮ NŠSB.** Řídí br. Čapek.
(*Čtvrtek*)
17. února: **20.** MLÁDEŽ SB. v Karlově ul. 8.
(*Pátek*)
19. února: **9·15.** Nedělní škola SB. Vede br. Pražák.
(*Neděle*) **10·30** HLAVNÍ VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ SB.
ve velkém sále Slovanského ostrova. Téma
přednášky dr. N. F. Čapka: Móda — láska —
rozum.
- 15·45.** Shromáždění SB. v Mikulášském chrámě
na Staroměstském náměstí. Téma kázání dr.
N. F. Čapka; Proč nevěřím v peklo.